

VIESTNIK

HRVATSKOGA

ARKEOLOGIČKOGA DRUŽTVA.

Rimski vojnički diplom iz Ilače u Sriemu.

S jeseni 1890. nadjene su južno od sela Ilače u kotaru šidskomu sriemske županije dve bakrene ploče, 0·14 m. visoke, 0·118 m. široke, koje na svoje četiri stranice sadržaju dvaputa jedan te isti napis, samo u koječemu drugačije napisan. Obje ploče, koje su veoma dobro sačuvane do jedne neznatne pukotine u lievom dolnjemu uglu glavne ploče, u privatnomu su posjedu, te su mi sa velikom pripravnosću na porabu dane. Nadam se, da će uskoro riesiti sbirku našega narodnoga muzeja, jer je tamo jedino mjesto u cijeloj Hrvatskoj i Slavoniji za takove spomenike; u privatnim rukama izvrženi su kojekakvim pogibeljima, a za znanstvenu porabu obično, kao da ih ni nema.

Naše ploče vele, da car Antoninus Pius (vladao 138—161 posle Isusa) podjeljuje 5. rujna 152 p. Is. (905 od sagradjenja grada), u 15. godini svoga vladanja, vojnicima brodovlja u Ravenni, koji su izsluživši 26 godina odpušteni iz vojničke službe, rimsko gradjansko pravo i conubium sa njihovim ženama negradjanskoga (peregrinus) staleža, a koji bi bili neoženjeni sa onima, koje bi posle toga uzeli, a ta prava prelaze i na njihovu djecu i kasnije potomke. Medju ostalima dobio je te povlasti i C. Valerius Dastus, sin Annaejev iz Scirtonije u Dalmaciji, čiji se je prepis te carske diplome sa originala, pričvršćena u Rimu na zidu iza hrama Augustova kod kipa Minervinoga, sačuvao na našim pločama iz Ilače. Taj je čovjek kao custos armorum bio namješten kod

vojničkoga skladišta, te je imao brigu sa oružjem. Dastov taj čin ne opetuje se na drugoj ploči iznutra (redak 3.), gdje bi ga čovjek imao očekivati, već mjesto toga piše „ex gregale“. Pisaru se je tu bez sumnje podkrala u brzini veća pogrješka, kao što jih u toj redakciji diplome još na nekojim mjestima ima.

Mjesta Scirtonije u Dalmaciji, odakle je Dastus bio rodom, dosele nismo poznivali, ali Ptolomaeus (III. 17. 8.) pozna narod Σκιρτονες u Dalmaciji, južno od rieke Drilone (današnji Drim), valjda onaj isti, kojega Plinius (n. h. III. 22. 26.) zove Scirtari.

Tabulae honestae missionis, obično ime ovakovim spomenicima, nije doduše sasvim izpravno, jer oni baš nisu odpustne izprave, ali pošto su ipak s tim odpustom u savezu, barem je donekle taj naziv opravdan. Dosele je poznato nešto manje od 100 komada (do godine 1884. — 76 komada), što je zaista malen broj naprama onoj silesiji prepisa carskih diploma, koji su za svakoga pojedinoga izsluženoga vojnika, koji je ove povlasti dobio, učinjeni. Osim običnih razloga, s kojih propadoše i propadaju mnogi stari spomenici, djelovao je tu još i taj, da je prepis imao važnosti samo za onoga, koji je dobio gradjansko pravo. Njegovi ga potomci nisu više trebali, jer im je pravo već porodom bilo osjegurano. Velik se je broj vojničkih diploma dosele našao u Ugarskoj, iz Hrvatske nije poznat još nijedan komad, a iz Slavonije bio bi ovo drugi. Prvi, nepotpun, nadjen je u selu Gribarju brodskoga kotara, te se nalazi kao dar dra. Brlića u zagrebačkomu muzeju.

Ove epigrafske izprave sastoje od dve četverouglaste dugoljaste ploče od bronsa, koje su na jednoj strani u oba ugla ili u jednomu (kao n. pr. naša) sprovidjene okruglim rupicama, dočim u sredini imaju po dve rupe, a žicom, koja bi se kroz nje provukla i zapečatila, svezale bi se u jedno. Obje ploče imaju redovito na obje strane isti napis, i to ponajviše tako, da redci na vanjskoj strani glavne ploče jedan za drugim sliede duljinom ploče, a na ostale tri strane širinom Vanjske su strane obično ljepše i čitljivije napisane od nutarnjih, koje počamši od

dobe Trajanove postaju sve nejasnije, tako da ih je koji put težko i pročitati. Slavni B. Borghesi drži, da to do-

IMPCAES DIVI HADRIANI F DIVITRAIANI
PARTHICINE PDIVINERVAE PRONEPTAELI
VS HADRIANVS ANTONINVS AVG PIUS
PONT MAXTR POT X V IMP II COSTV PP
II SOQVI MILIT AVERVN T IN CLASSE PRAE
TORI A RAVENNA TE QVAE EST SVBIVTI
CANIO CAPITONE PRAEF SEX ET VIG INTI
STIPENDIS E MERITIS DIMITISSIS
HONESTAM MISSIO NE OVORVM NO
MINAS VB SCRIPTAS VNT IPSIS LI
BERIS POSTER ISQVE FORVM CIVI
TATEM ROMANAM DE DITE CONVB I

O O
VM CVM VXORIBVS QVASTVNCHABV
ISSENT CVM EST CIVITASI / S DATA AVT
SI QVI CAELI BESESENT CVM I ISOQVAS
POSTE ADVX ISSENT DVMTAXATSIN
GVLISIN GVLAS NON SEPT
CNOVIO PRISCOL IVLIOROM VLOCOS
EX ARMORCVST
C VALERIO ANN AEI F DASTO
SCIRT EX DALMAT
DESCRIPTETR ECOGNITE XTABVLA ER
QVAE FIXA EST ROMAE IN MYRO POST
TEMPL DIVI AVG ADMINERVAM °

lazi stoga, što su nutarnje strane valjda prepisivane sa originala u prisutnosti svjedoka, te su slova *u brzini* nejasno i nezgrapno načinjena, pošto se je morao prepis

*

sravniti i zatvoriti, a s vanjske je strane radnik mogao kod kuće slova polagano i liepo izrezati.

Po sadržaju su tabulae honestae missionis prepisi carskih edikta, po kojima se odpuštenim izsluženim vojnicima zajedno sa odpustom, koji su već dobili, daje

M SERVILI

GETAE

L PVLLI

CHRESIMI

M SENTILI

○

IASI

TI IVLI

FELICIS

C IVLI

SILVANI

L PVLLI

○

VELOCIS

P OCILL

PRISCI

○

gradjansko pravo rimske i conubium sa ženama negrajdanskoga (peregrinus) staleža a i legitimacija djece iz takova braka, ako je već prije bio sklopljen. U ovim su prepisima izpuštena imena svih ostalih vojnika, kojima su u isti mah podieljena ista prava, te sadržaju samo ime onoga, za kojega je prepis načinjen, da se s njim

može izkazati. Onaj drugi tekst, koji je bio žicom i pečatom zatvoren, služio je kao kontrola, da se na prednjoj strani ne bi kašnje štogod mienjalo. Gdje koji put se ipak nutarnji taj tekst ponešto razlikuje od vanjskoga, navlastito je često izpuštena ona izreka, koja se tiče mjesta,

IMP CAES D LVLT A DRIT N I F D W L T R A N
 NI P A R T H N D I V I N E R V A E P R O N T A E L
 L I V S H A D R I M V S E N T O N I N V S C V C P I N S
 P M T R D D T X V I M P II C A S T V P P
 I S Q V L M I L I T A V E R L O C L A S S E P R A E T O R I A
 R A E I E N N A F E Q V A F E S T S V B D V T I C C N L C C
 P I T O N E P R A E F X V L S T I P E N D E M E R I T O I
 M I S S H O N I S I M I S S I O N Q V A R N O M N
 S V B S I R I P W V N T I R S I S I R E R P O S T E R I S Q
 E O R C I X I T R O N X N D E D I T E C O N V B C V M
 V X O R I B Q V A S T V N O C H A B V I S V M E S T C N I T
 I S D T T A X X E S I Q V L C A E L I B E S S E N C V M I S
 Q V A S P O S T E R I D V X I S S D V M I C X A E S I N
 C V I L S I N G V I A S

O

gdje je original smješten. Na drugoj se vanjskoj strani ploča nalaze imena svjedoka (obično u genitivu), kojih je skoro uviek bilo sedam (za Nerona jih je jedanput devet). Ovi svjedoci posvjedočavaju izpravnost prepisa, te su do Domicijana obično bili iz istoga kraja sa vojnikom, čiji

je prepis bio, a na svakomu diplomu su druga imena, kasnije su bili valjda svi iz Rima, te nalazimo ista imena na više diploma. Na koncu je glavne ploče naznačeno mjesto, gdje se nalazi original, s kojega je prepis načinjen. Do Domicijana su te izprave bile smještene na raznim

NON S[EP]T

P R I S C I E R O M V L O C O S

EX GRECA LE

V A L E R I O C N N A E I F D A S T O

S C I P T E X D A L M

mjestima na kapitolu u Rimu, iza njega obično su bile pričvršćene in muro post templum divi Augusti ad Minervam.

Za sam odpust iz vojske po obavljenoj službi, koja je počam od Augusta trajala kod praetorijanskih kohorta 16, kod legija 20, kod pomoćnih četa 25, a na brodovlju

26 godina*), nije trebalo posebnoga carskoga dekreta, pošto se je svake godine na stanovite dane obavljao, već samo onda, kada se je dozvolio odpust prije zakonom odredjenoga vremena. Samo na izpravama cara Galbe od g. 68. izrično se podieljuje taj častni odpust ujedno sa gradjanskim i bračnim pravom (*honestam missionem et civitatem dedit* i t. d.), inače se spominje, da je odpust već prije podieljen (*dimissis honesta missione* ili *qui militaverunt et sunt dimissi*), ili se, pošto se samo po sebi razumjeva, kad je broj godina službe naznačen, da je odpust podieljen, izrično ni ne spominje. Na jednoj diplomci cara Domicijana opet podieljuje se gradjansko pravo vojnicima, koji još služe, bez odputa; a na jednoj cara Trajana od godine 106 imamo uz vojниke, koji su odpušteni i takove, koji još dalje služe.

Čita se ovako:

Izvana na prvoj ploči:

*Imp(erator) caes(ar) divi Hadriani f(ilius) divi Traiani
 Parthici nep(os) divi Nervae pronep(os) T(itus) Aeli-
 us Hadrianus Antoninus aug(ustus) Pius
 pont(ifex) max(imus) tr(ibunicia) pot(estate) \overline{XV} imp(erator) \overline{II}
 co(n)s(u)l \overline{IV} p(at)er p(atriae)*

5 *iis qui militaverunt in classe pae-
 toria Ravennate quae est sub T(ito) Uti-
 canio Capitone praef(ecto) sex et viginti
 stipendi(i)s emeritis dimissis
 honesta missione quorum no-*

10 *mina subscripta sunt ipsis li-
 beris posterisque eorum civi-
 tatem romanam dedit et conubi-
 um cum uxoribus quas tunc habu-
 issent cum est civitas iis data aut*

15 *si qui caelibes essent cum iis quas
 postea duxissent dumtaxat sin-*

*) Gdje kada je služba trajala i duže. Tako su se buntovnici na Rajni i u Illyriku iza smrti Augustove tužili, što se ostavljaju ljudi u službi 30, paće i 40 godina, premda su već davno nesposobni.

guli singulas. Non(is) Sept(emribus)
C(aio) Novio Prisco L(ucio) Julio Romulo co(n)s(ulibus)
Ex armor(um) cust(odibus)
 20 *C(aio) Valerio Annaei f(ilio) Dasto*
Scirt(onia) ex Dalmat(ia)
Descript(um) et recognit(um) ex tabul(a) aer(ea)
quae fixa est Romae in muro post
templ(um) Divi Aug(usti) ad Minervam.

Izvana na drugoj ploči :

<i>M(arci) Servili(i)</i>	<i>Getae</i>
<i>L(ucii) Pulli</i>	<i>Chresimi</i>
<i>M(arci) Sentili(i)</i>	<i>Jasi</i>
<i>Ti(berii) Juli(i)</i>	<i>Felicis</i>
5 <i>C(aii) Juli(i)</i>	<i>Silvani</i>
<i>L(ucii) Pulli</i>	<i>Velocis</i>
<i>P(ublii) Ocili(i)</i>	<i>Prisci</i>

Iznutra na prvoj ploči :

Imp(erator) caes(ar) divi Hadriani f(ilius) divi Traia-
ni Parth(ici) n(epos) divi Nervae pron(epos) T(itus) Ael- (sic !)
lius Hadrianus Antoninus aug(ustus) Pius
p(ontifex) m(aximus) tr(ibunicia) pot(estate) XXV imp(erator) II
co(n)s(ul) IV p(atet) p(atrae)

5 *i(i)s qui militaver(unt) in classe praetoria*
Raliennate (sic !) quae est sub T(ito) Uticanis (sic !) Ca-
pitone praef(ecto) XXVI stipend(iis) emerit(is) di-
miss(is) honisi(a) (sic !) mission(e) quor(um) nomin(a)
subscript(a) sunt ipsis liber(is) posterisq(ue)

10 *eor(um) civit(atem) roman(am) dedit et conub(ium) cum*
uxorib(us) quas tunc habuis(sent) cum est civit(as)
i(i)s data axt (sic !) si qui caelib(es) essen(t) cum i(i)s
quas postea duxiss(ent) dumtaxat sin-
guli singulas.

Iznutra na drugoj ploči :

Non(is) Sept(emribus)
Prisco et Romulo co(n)s(ulibus)
ex gregale
Valerio Annaei f(ilio) Dasto
 5 *Scirt(onia) ex Dalmat(ia).*

Prof. Jos. Brunšmid.